

med de meget store Udgifter, der vil falde paa Udligningskassen og Laanekassen ved Valutaordningen —, er vor likvide Kassebeholdning overmaade beskeden. Naar man fræregner, hvad der altid — foruden den Kassebeholdning, som jeg ikke kalder likvid, den, der er bunden og nødvendigvis altid maa være bunden med omtrent lige store Beløb i de forskellige offentlige Kasser — ligger bundet i Obligationer, Varebeholdninger o. lign., er den likvide Kassebeholdning meget beskeden i Forhold til de Krav, som Genforeningen med Sønderjylland og Nødvendigheden af altid, under de nuværende Forhold, at have en ikke ganske lille likvid Kassebeholdning til Raadighed stiller.

Ole Hansen: For nogle faa Dage siden blev det foreliggende Lovforslag vedtaget enstemmigt i Folketinget. Ved tredje Behandling forelaa der ganske vist enkelte Ændringer, stillede af et Mindretal, men efter at disse var forkastede, blev Lovforslaget endeligt gennemført med Tilslutning fra alle Sider i Folketinget. Dermed tør man egentlig betragte Sagen som afgjort, og jeg kunde for saa vidt indskrænke mig til at henstille til det høje Landsting at sluge Kamelen i Stilhed. Imidlertid anser vi fra vor Side det dog ikke for rigtigt stiltiende at lade Sagen passere og lade, som om vi finder, at der intet er at bemærke til de meget store Bevillinger, det her drejer sig om. For at undgaa mulige Misforstaaelser maa jeg derfor udtale mig lidt nærmere om Sagen.

Det samlede Resultat med Hensyn til Indtægt og Udgift har den højtærede Finansminister jo lige nu gjort Rede for, og det skal jeg derfor ikke opholde mig ved. Derimod vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at der i den af Folketingets Finansudvalg den 19. April afgivne Betænkning findes 880 Bilag med ca. 2 000 Ændringsforslag, og senere er der jo tilkommet adskillige nye Ændringsforslag, særlig ved tredje Behandling i Folketinget. Lovforslaget er altsaa blevet meget stort og omfattende, og det fremgaar ogsaa af Betænkningen fra Folketinget, at enkelte af de tidligere Ministre er blevet trætte af at stille Ændringsforslag og har overladt dette til deres Departementschefer. Særlig har Undervisningsministeren i Ministeriet Zahle valgt denne Fremgangsmaade. Der er et enkelt af disse Forslag, som ser mig noget mistænkeligt, i alt Fald noget mærkeligt ud. Det findes omtalt under Bilag Nr. 615 i Betænkningen og gaar ud paa, at der til

Samfundet og Hjemmet for Vanføre skal ydes et ekstra Tilskud af 440 000 Kr. Det er stillet af Departementschef Aagesen paa Ministerens Vegne, men det er dateret den 29. Marts 1920, og nu vil ærede Medlemmer vistnok erindre, at den 29. Marts 1920 var den Dag, da Ministeriet Zahle strejkede. Men naar en Minister ikke længere mener at ville udføre Arbejdet som Minister, selv om han bliver anmodet om at fungere, kan han heller ikke, synes jeg, uden at optræde som Skruebrækker anmode sin Departementschef om at stille et saadant Forslag overfor Rigsdagen. Det ser mig derfor lidt mistænkeligt ud, dette Forslag, men maaske det kan passere, da det jo gælder Samfundet og Hjemmet for Vanføre, som baade Regering og Rigsdag plejer at stille sig meget velvillige overfor. Imidlertid vil jeg dog gerne sige, at det forekommer mig at være det mest korrekte, at Ministrene selv underskriver og stiller de Forslag, der skal fremsættes for Rigsdagen, og jeg kan da ogsaa udtale min Tilfredshed med, at de allerfleste Ministre, saaledes Finansministeren, Justitsministeren, Indenrigsministeren, Landbrugsministeren o. s. v., selv har stillet alle de Forslag, som fra deres Side er fremsatte for Rigsdagen. Det synes jeg er den korrekte Fremgangsmaade.

Det foreliggende Lovforslag er, som jeg før bemærkede, et meget stort og omfattende Forslag, og gaar man det lidt nærmere igennem, viser det sig tillige at være et meget fedt Forslag, der ligefrem strutter af Bevillinger, mindre og større, som viser, at det er gaaet uhyre let at finde Anvendelse for Statens Midler. Jeg skal paapege dette nærmere ved at fremdrage ganske enkelte Eksempler.

Jeg skal da allerførst fremdrage en tilsyneladende meget uskyldig Bevilling, som findes opført paa § 26 under Landbrugsministeriet. Paa § 26, Nr. 34, findes der opført en Bevilling paa 51 000 Kr. til 3 Arbejderboliger paa Hovedgaardene Faurholm og Trollesminde. Oprindeligt blev der forlangt 40 000 Kr. til disse 3 Arbejderboliger, men senere er Beløbet paa Forslag af den tidligere Landbrugsminister blevet forhøjet til 51 000 Kr. Efter de Oplysninger, der foreligger, har Gaardene dernede selv besørget Kørselen, leveret Sten, selvfølgelig ikke Mursten, men andre Sten til Bygningen og Grus, og saa har disse 3 Boliger desuagtet kostet 51 000 Kr. Naar man nu regner Renter og Afdrag af denne Bevilling til 7 pCt. og dertil føjer Udgiften til Vedligeholdelse, Skatter o. s. v., vil man se, at hver af Arbejderne i disse Boliger kommer til at